

Iso Numero 1 / 2012

Paula Vesalan haastattelu: Taina Värri
Kuvat: Sony Music Finland

“Parasta on kaikki!”

Energisistä lavaesiintymisistään tunnettu ja lukuisilla Emmoilla ja muilla tunnustuksilla palkittu PMMP juhlistaa kymmenvuotista taivaltaan uudella “Rakkaudesta” -albumilla. Paula Vesala kertoo Iso Numero -lehden lukijoille ajatuksiaan musiikista, keikkailusta ja luovasta kirjoittamisesta.

Millainen mielentila vaaditaan sanoittamiseen ja miten siihen pitää virittäytyä?

“En tarvitse kirjoittamiseen mitään mielentilaa tai taiteilijaelämää. Olen nyt kymmenen vuotta kirjoittanut koko ajan. Työn alla on jatkuvasti monta projektia ja käytännössä moni teksti muhii päässä ja vain odottaa sitä hetkeä, että ehdin istua alas esimerkiksi luurit päässä ja kuunnella demoa tai tehdä äänityskokeiluja tekstin kanssa.

Halusin tehdä nämä tekstit erityisen laulettaviksi ja soljuviksi, enkä niinkään halunnut mennä tarinan ehdoilla. Kaikki mielessä pyöritetyt ideat ja öisin keittiön pöydän ääressä kirjoitetut raakaversiot muodostuivat lopullisiksi vasta, kun äänittelin niitä laulettuna.

Äänittelen joko työhuoneella tai ihan vaikka koulun luokassa joka sattuu olemaan vapaana, minulla on siksi aina luurit ja läppäri mukana.

Työhuoneella mulla on tietysti mikrofonit sun muut hienoudet, mutta demottamiseen meidän kesken riittää pelkkä läppäri.

Jori lähettää minulle biisin pohjat joihin laulan päälle tekstikokeiluja, joista lopullisimman lähetän Miralle ja Jorille kuultavaksi.

Olen tosi nopea vaihtamaan keskittymisen kirjoitusmoodiin. Otan jokaisesta junamatkasta ja ruokatunnista hyödyn irti kirjoittamalla. Sulkeudun saman tien työn pariin, enkä etsi tunnelmia mistään ulkoisista ärsykkeistä. Kaikki aika, jonka istuu kirjoittamassa vie työtä eteenpäin.

Joskus, kun on oikein ihanasti aikaa kirjoittaa vaikka kahdeksan tuntia päivässä, saattaakin joutua istumaan pää kuumana koko päivän, eikä tule

mitään lopullista paperille. Ne päivät on ehkä tärkeimpiä kirjoituspäiviä. Pitää sietää keskeneräistä ja painia sen huonon materiaalin kanssa, että tulisi parempaa myöhemmin jonain toisena päivänä.”

Kuinka kauan uuden levyn tekoon meni aikaa? Onko mukana jotain materiaalia joka on valmistunut jo aikaisemmin vai onko kaikki uutta?

“Teimme käytännössä vuonna 2011 vain yhden kappaleen joka päättyi Rakkaudesta -albumille. Se oli 4ever young joka avaa koko levyn. Mukana on kuitenkin kappaleita, joiden demojen varhaisvaiheita on pyöritetty jo aiemmin, jo vuonna 2006, ja yksi demo oli jopa vuodelta 2003. Suurin osa materiaalista on kuitenkin tehty ajalla tammikuusta huhtikuuhun 2012, eli erittäin tiiviissä rutistuksessa.”

Missä uudet sanoitukset ovat syntyneet?

“Kirjoitusaikani on vakiona klo 21 – 01, tai niin pitkään kuin jaksan valvoa, eli alan kirjoittaa kun lapsi on mennyt nukkumaan. Opiskelupäivinä käytän kaikki vapaatunnit ja usein ruokatunnitkin kirjoittamiseen, koska muuten en saisi töitä valmiiksi. Kaikki studiomatkat menen junalla, jotta voin kirjoittaa. Autolla ajaessa sanelen usein sanoja puhelimeen, ja autossa on poltetulla levyllä kokoelmana työn alla olevat demot, jotta voin jauhaa niitä siirtyessäni paikasta toiseen.

Syksyn aikana käänsin ruotsista suomen kielelle ABBA-miesten musikaalin Kristina från Duvemåla, ja kun sen käännöstyö oli ohi, alkoi Jorilta sopivasti tulla meilin täydeltä demoaihoita, jotka olivat tällä kertaa useat ihan semmoisia biisifragmentteja, eli hyvin lyhyitäkin aihioita ja pätkiä.

Olin pitänyt musikaalin käännöstyönkin takia jo elokuusta taukoa biisienkirjoittamisesta muille artisteille, joten tammikuusta alkaen omistin sitten kaiken energian ja intohimoni PMMP-levyyn.

Kirjoitin tosin samalla yhden pienoisenäytelmän joka jo esitettiin huhtikuussa. Mutta en yhtään laulua tai laulutekstiä kenellekään muulle.

Oli todella nautinnollista pitkän laulutekotauon jälkeen omistautua Jorin sävellysten sanoittamiseen. Muille tekeminen sisältää usein toiveita ja rajoituksia, jotka voivat olla kiinnostavia ja inspiroivia nekin, mutta oli todella vapauttavaa tehdä ihan vain itselleen, oman mielen mukaan ja täysin vapaasti.”

Mikä oli parasta uuden levyn teossa? Mikä pahinta?

“Pahinta levynteossa ei ole mikään, ja parasta on kaikki. Rakastan tehdä Jorin ja Miran kanssa musiikkia, ja kaikki vaiheet jotka liittyvät alusta loppuun albumin tekoon ovat minulle rakkaita.

On ilmeisesti muodikasta sanoa, että levynteko on raastavaa ja rankkaa, mutta ainahan luova työ on, sen kuuluukin olla, ja rakastan estoitta kaikkia prosesseja joissa olen saanut olla vaikka kuinka monentena pyöränä mukana.

Minulle on tärkeää tietää oma paikkani ja se, millä tontilla minun oletetaan

hääräävän ja tekevän parhaani.

Työssä on aina se vaihe, jolloin se on sietämättömän vaikeaa ja väsymys painaa eikä millään jaksaisi kieltäytyä kaikesta sosiaalisesta elämästä, netistä ja puheluista jotta saisi työt tehtyä. Toisaalta, se vaihe erottelee jyvät akanoista: ne jotka eivät jaksu puuduttaa persettään satoja tunteja yksin työpenkeissään, eivät sitten ehkä saa aikaiseksi niitä biisejä, kirjoja tai käsikirjoituksia.”

Onko prosessi samantyyppinen joka kerta?

“PMMP:n osalta homma on vaihdellut jonkun verran. Joskus olen osallistuttanut Miraa tekstien tekemiseen ja hän on käynyt läpi eri versioita ja tehnyt ehdotuksia, saattanut vaikka valita kahdesta aiheesta jomman kumman, joista sitten teen lopullisen tekstin. Nyt halusin tehdä tekstit yöaikaan, jotta voin olla neljävuotiaalle lapselleni läsnä ja paikalla aamut ja illat.

Jori säveltää PMMP:n kappaleet, ja joskus yhdistelemme aihioita useista eri demoista. Joskus, kun olen demottanut sanat ja puhun puhelinkeskustelussa kertsistä, Jori kysyy että "niin, mikä näistä osista on sun mielestä kertsit?"

Se kuvastaa miten monipolvisia ne kappaleet demovaiheessa monesti ovat. Niissä saattaa olla kuusi tai seitsemän toisistaan poikkeavaa osaa, joita pitäisi jotenkin asetella, että voisi päättää montako kertaa ne esiintyvät ja toistuvat biiseissä. Täytyyhän se päättää, jotta tietää paljonko mitäkin osaa kirjoittaa.

Tällä levyllä olen ollut sellainen sikaniska, että olen halunnut yksinkertaistaa rakenteita. Se onkin ollut helppoa niin päin, jos aihiossa on ollut aluksi vain yksi osa.

Ehkä ensimmäistä kertaa olimme myös studiossa välillä eri aikaan laulamassa. Sovimme kyllä, että seuraavan levyn kanssa ei mennä eri aikaan, on paljon parempi tilanne kun kaikki ollaan yhdessä studiossa ja kaikkien ideat voidaan siinä heti kokeilla ja käydä läpi.

Ajattelin, että on kiva että Jori ja Mira kahdestaankin saavat rauhassa nauhotella ilman mua, mutta oli kiva kun he sittenkin ikävöivät mua siellä Turussa ja toivoivat että oltaiskin kaikki kimpassa.

Studiohan on Jorin kodissa, eli hyvinkin makuuhuonehommia nämä meidän nauhoittelut...

Miran kanssa ollaan muutenkin joka päivä tekemisissä ja hän on mun paras ystäväni maailmassa, aivan ihana ihminen ja tosi upea laulaja ja lavaesiintyjä. On hieno juttu saada tehdä töitä niin omaperäisen naisen kanssa. Aina on jotakin yllättävää luvassa, ikinä ei voi tietää mitä seuraavaksi tapahtuu.”

Miten levyn kansitaide sai muotonsa?

“Ehdotimme Miran kanssa kannen kuvaajaksi Miikka Lommia, joka hulluuttaan suostui. Hän kuvasi meitä ystävänsä Tuomas Järvelän kanssa melko lailla spontaanisti. Toimme Miran kanssa kuvaustaloon erilaisia

vaatteita ja otimme mukaan tutut Mariela Sarkiman ja Jonna Karjusen jeesaamaan meikki- ja hiusasioissa.

Sekoilimme päivän eräässä kartanossa ja kokeilimme kaikenlaista. Ideat muotoutuivat Miikan ehdottamina erilaisten vaate-ehdotelmien armoilla.

Levynkansissa nähtävät vaatteet olimme pyytäneet Kaksitvältä.

Liikkuvasta kuvasta pysäytettiin stillruutuja, eli emme poseeranneet staattisesti vaan olimme liikkeessä koko ajan.

Kannet suunnitteli Jussi Karjalainen, johon tutustuimme PMMP-kirjan (Like 2008) tiimoilta. Hän oli niin mukava heppu, että ajattelimme jo tuolloin että täytyy kokeilla yhteistyötä uudemman kerran. Niin Miikalla kuin Jussillakin oli työssään vapaat kädet ja kunnioitimme heidän visioitaan.

Niin syntyy aina paras tulos. Miksi rajoittaa toisten luovuutta omilla kapeilla ajatuksillaan?

Yhteistyö sujui molemminpuolisen kunnioituksen hengessä. Miikka ja Jussi tutustuivat myös demoihin ennen kuin alkoivat suunnitella omaa osuuttaan.”

Turku - Helsinki

“Me keikkaillaan hirveän paljon Turussa ja Helsingissä, ja Turku on ollut Miralle kauhean rakas kaupunki. Sillä lailla me ollaan näiden kahden kaupungin bändi, että Mira ja Jori ovat Turusta ja minä saan ravata siellä koko ajan. Minä ja Mira kuitenkin asumme nyt Helsingissä, joten Jori saa rampata puolestaan täällä jatkuvasti.

Paras keikkamuisto Turusta on Leskiäidin tyttäret -kiertueen aloituskeikka. Starttasimme Joku raja -kappaleella ja yleisö oli jo ottanut biisin omakseen ja osasi sen ulkoa, vaikka levy oli juuri tullut eikä mikään ollut soinut vielä radiossakaan.

Se oli lavalta katsottuna shokki. Valomies iski ekassa kertsissä valot tappiin yleisössä ja ne seisoivat pöydillä kädet ilmassa ja kiljuivat mukana!”

Mikä on parasta ja pahinta festarikeikoilla?

“Ei festarikeikoissa voi mikään olla pahinta! Parasta festarikeikoissa on se, että bändillä ylipäätään on niitä!”

Onko takahuoneraiderissanne jotain erityistä?

“No on siellä vieläkin ihan hirveä määrä alkoholia, vaikka me solistit emme sitä useimmiten niin litkikään. Sitten siellä on Apulannan Tonin suosituksesta edelleenkin maitorahka ja säilykeananas. Bodarin eväät! Ruisleipää toivotaan. Siinäpä se.”

Miten keikkailu eroaa kymmenen vuoden takaisista ajoista?

“Keikkailu on, jos mahdollista, vielä ihanampaa kuin ennen. Emme valita pikkuasioista, olemme iloisia mitä pötköimmistä itsestäänselvyyksistä, on hinku lavalle iltaisin ja meillä on mahtava yhteishenki koko bändin ja

työntekijöiden kanssa. Mikään ei ole huonosti ja me olemme maailman helpoimpia ihmisiä.

Ikä ja muksut tekevät hyvää ihmiselle! Jos kahvia ja vissyä on, niin meillä on kaikki hyvin. Meistä on tullut niin leppoisia marttoja, että ei millään olisi voinut uskoa joskus aikanaan!”

.....

PMMPn uusi albumi “Rakkaudesta” on kaupoissa 11. kesäkuuta alkaen.

PMMP:n musiikin säveltää ja tuottaa Jori Sjöroos. Sanoituksista vastaavat Paula Vesala ja Mira Luoti.

Yhtyeen kokoonpano: Paula Vesala ja Mira Luoti, laulu. Juho Vehmanen, basso, Mikko Virta, kitara ja Heikki Kytölä, rummut.

Tiiviin kesäkiertueen jälkeen PMMP keikkailee myös syksyllä 2012 ja keväällä 2013. Kiertueiden lisäksi yhtyeen keulahahmoilla on erilaisia yhteistyöprojekteja omilla tahoillaan:

Paula Vesala tekee musiikkia kahteen näytelmään. Hän on myös mukana tulevilla Kerkko Koskinen -Kollektiivin, Hepa Halme -Prospektin ja Absoluuttisen Nollapisteen julkaisuilla. Syyskuussa ensi-iltaan tulee elokuva 3 Simoa, jossa hän näyttää naispääosaa.

Mira Luoti esiintyi keväällä UIT:n Ilon palasia -revyyssä. Syksyllä hänet nähdään Marco Bjurströmin tuottamassa ja ohjaamassa Rent -musikaalissa Aleksanterin teatterissa Helsingissä.